

Нашият опит в борбата за високо качество

Подобряването на материалното благосъстояние и педигането на културното ниво, събужда нови нужди и по-развита естетика у купувачите. Тези обстоятелства изискват на преден план за разрешаване една нова стопанска проблема, а именно подобряване качеството на продукцията.

Под ръководството на партийната организация в средата на целия работнически колектив в ДИП „Успех“ — Габрово планира амбициозната за даване на петолетна и петдесетгодишна продукция на възможни платове.

Като първ етап в борбата за подобряването на качеството е подобряване работата при първичната обработка на суровините — правилно да се правят сесметите. Важно е също така да бъдат в изправност машините на дървоците, както и дълготелните ремъци, за да става правилно изтегляне на дървените и правилно да се провежда техническият процес на всички операции. Нужно е още квалификацията на работника да бъде повишена и най-вече чувството на отговорност и контрол от всички в предприятието.

70 на сто от нашите работници са на възраст от 45-50-60 години. Това е нашият квалифициран кадар. Добри квалифицирани работници има и между младежите.

Въпросът за подобряването на качеството на продукцията не стои от скоро пред партийната организация, но преди една година по-вече се гледаше на количеството, отколкото на качеството. Сега, когато купувачите за промишлени стоки са премахнати, се изисква наред с увеличаването на количеството, непрекъснато да се подобрява и качеството, защото няма кой вече да купува лоши стоки.

В предприятието се започна широко разяснителна работа за подобряване на качеството.

НАШИТЕ ПЪРВЕНЦИ

Тъчаката Пенка Станева за своя опит

„Трудът е чест и гордост за всеки честен гражданин в нашата Народна република“ — учеше нашият безсмъртен вожд и учител другарят Георги Димитров.

Под този лозунг работят трудящите се в нашата страна. С него живеят и работят нашите членици на производството — ударничката Майденева, Лилиана Димитрова, Махид Абдулова и редица други. За тях аз често във вестниците. За тях ни говориха в училище нашите ръководители на организация „Септемврийче“, когато бях ученичка. Още в ранна възраст, след завършване на трети клас, замечтах да станам тъчачка като Лилиана Димитрова, Олга и Маруся. Когато четох тяхното живоописание, аз разбрах, че и те са такива, каквато съм и аз.

В мене се жорди желание да станам тъчачка и това желание се сбъдна. След като завърших училище и след като простоях една година на село аз постъпих на работа в ДИП „Евтим Априлов“ — Габрово. Това стана през 1948 г. Изминаха се вече три години от тогава. Мечтата ми да станам ударничка се сбъдна. За първи май 1949 година аз бях вече в редовите на ударниците. Разбрах, че една от най-важните задачи в производството е да бъдеш редовен в работата си, да се учиш ежедневно от по-опитните работници, да се стремиш ежесечно да усъвършенстваш машината, правилно да я стопанисваш, да я почистваш редовно и да следиш за нейната изправност. За да изпълнявам тези задачи, естествено, ми бе необходима практика, а така също и теоритически познания. Това добих след като преминах през политшколата при партийната организация, в която се запознах с живота и борбата на съветската хора за построяването на социализма. Политшколата ми отвори очите още по-вече. Тя ме възпита да работя по социалистически. Теоритическата си подготовка в производството получих в прекратения курс за квалификация в предприятието, който ми помогна много, защото чрез него овладях още по-вече машината. Започнах

сама да откривам малките дефекти по машината, а така също и грешките по плата от какво произлизат, по моя вина ли са или затова, че машината има някакъв дефект. Огромна помощ за успеха в моята работа ми оказаха и брошурите „Водени на социалистическото съревнование“, „За организацията на труда и работното място“, „Тъчачката Сава Михайлова“, „Пътят на Стахановеца“, „Борба за високо качество“ и др.

Другарят Сталин учи, че основният принцип на социалистическото съревнование представлява другарската помощ на изоставащите, така щото да се постигне общ побед. Такава другарска помощ ние получихме, получаваме и ще получаваме от опита на съветските ударници и рационализатори. Аз изучих опита на инженер Ковалев, приложен от тъчачките: Коляева, Анисимова и Чекина. Аз изучих и прилагам техните похвати и методи в извършването от тях манипулации през време на работата като например: смяна на сувалките, вдвигането на основните жлци в ишпелката, вдвигане в бърдото, вдвигане на сувалката и др.

Аз печеля време и от плановостта в моята работа. Наред с похватите за метода на работата, аз изучавам планирането на работ-

ното време и организацията на работното място, което също е източник за повишаване на производителността на труда. Не е ли почистена машината, не е ли почистено работното място около машините, естествено, няма да работя с ентузиазъм, няма да мобилизирам силите си както трябва.

Моеят работен място е винаги чисто, уютно и украсено с лозунги. Влизането на работа 15 минути по-рано също помага за увеличаване на производителността на труда. Това време аз употребявам за приемане на машините, за ливидиране на съставните нишки заедно със смяната ми за обяснение изправността на машината, какви дефекти е имала и допускла през смяната какви поправки е имала през смяната и кой майстор ги е правил. Това ми помага да следя за качествена поправка на машината и, ако се допуснат някакви дефекти през смяната, дали не са допуснати вследствие на поправката.

Всичко това ми помага за подобряване на качеството, което сега е моята основна задача.

През 1949 година преминах на два тежки възлени стана. В началото ми беше трудно. След като работих известно време аз започнах да се стремя да пачаля време с цел да направя икономии на моя физически труд и да си помогна да увелича станомите на три. Това също желанието аз също постигнах и в чест на 9 септември 1950 година преминах на три тежки възлени стана. Но това не ме задоволи и аз останах в първите дни на моята работа започнах да планирам времето си така, че да мога да отделя време за манипулация на още една машина.

Сега работя по изпълнението на плана си за месец септември 1953 г. Като ударничка призовавам всички работници на борба за високо качество, за предсрочно изпълнение на плана за 1953 година и обещанието дедено пред другаря Вълко Червенков.

Пенка Хр. Станева
ДИП „Евтим Априлов“
Габрово

Рационализацията на Васил Цветков

В началото на тази година аз ДИО „Машиностроене“ на ДИП „Иван Йонков“ — Трявна между другото бяха дадени за отливване и обработване части за вършачки по поръчение на ДМЗ „Георги Димитров“ — Русе. Частите трябваше да се обработат в стружарното отделение. Непригодността на машините, липсата на достатъчно квалифицирани кадри и от друга страна — сложния технологически процес, изискващ добри специалисти, създала елаеност за част 0406 (аксиално разглобяващи се лагерни черупки) да не могат да се обработят в искания срок.

Всичко това, накарало управлението на предприятието да се замисли и да търси начин за обработването на дългите части. Другарят Васил Цветков, ръководител на стружарното отделение, откри начина за обработването им. След едномесечен труд, въпреки трудностите, това му се отдале.

Планът за първото тримесечие за лагерните черупки беше изпълнен едва 16 на ето но през второто тримесечие изостаналото от първото тримесечие е догонено. Планът е изпълнен 178 на ето.

Изменението на технологическия процес се състои в това, че лагерните черупки се обработват изцяло на фрез машинна, като леглото на лагера, двата канала за кичетата и отвориците за оаа се из-

работаат само за една операция. Отначало другарят Васил Цветков срещнал трудности в това, че след като е изработил 100 — 200 броя, понежте кората и шрайзера са много твърди, фрезите се изхабяват и фрезваните легла ставаха с намаляващи размери. Но след това той въведе още една допълнителна операция с фрезер калибър, с което неудобството беше избегнато. Новият технологически процес гарантира изработването на лагерните черупки да става шест пъти по-бързо, да бъдат 100 на сто по-наествени и да се работят от фрезист трети разряд вместо пети разряд стружар по стария начин.

Всички фрезии са направени лич-

Нашите строители в Димитровград

ДИМИТРОВГРАД — *от нашия работник* — Отзовавайки се на призова на партията и правителството за строг режим на икономии при строежа на АТЗ „Сталин“, Дряновската бригада кофракжисти „Ангел Кънчев“ с ръководител Тодор Кънчев изпълнява с чест своето обещание пред другаря Вълко Червенков.

Благодарение на добрата организация на труда и здравата дисциплина те изпълниха своя план през м. юли с 335 на сто производството и бяха наградени с 20,000 лева.

В своята работа бригадата въведе рационализацията, с която реализира икономии на народното стопанство.

Тя обещава да бъде до край на стремежността на АТЗ „Сталин“ до пускането в експлоатация.

Примера на бригадата е похвален и трябва да бъде последван и от другите строители.

Димитър Нованов

Съревнованието се разгаря

ГАБРОВО — *(от нашия работник)* — През първото шестмесечие на 1951 година в ДИП „Рейко Диманов“ се разгаря широко социалистическо съревнование за предсрочното изпълнение на годишния план и обещанията дедени пред другаря Вълко Червенков. За това спомогна много разяснителната работа между работниците от страна на управлението на фабриката, партийната организация и профкомитета. На всяка бригада и на всеки отделен бригадир бе разяснено как трябва да се работи, как трябва да се преодоляват трудностите за изпълнение на обещанията дедени пред другаря Вълко Червенков.

Като резултат на това, общо за първото шестмесечие имаме изпълнение на плана за тъкани 143 на сто и за вигонени преди 103 на сто.

Като най-добри производственици се очертаха другарите Стефана Н. Желязкова с изпълнение на нормата 133 на сто, др. Вена Колева Стоянова 132 на сто, Иванка Григорова 131 на сто, Петруна Динслова 120 на сто и Янко Извенов Янков 129 на сто.

С всеки изминат ден съревнованието за предсрочното изпълнение на годишния план и обещанията пред другаря Вълко Червенков се разгарява.

Е. Шопова

ГЛАЗОЗАМАЙВАНЕТО ВРЕДИ

ГОРНА ОРЯХОВИЦА — *(от нашия работник)* — През настоящата година производственият колектив при фабрика „Ренорд“ беше значително подобрил своята производствена дейност. В резултат на координираните усилия, производствения план за първото полугодие на настоящата година можа да се изпълни с 1024 на сто за предавния отдел и 111 на сто за тъкачния.

Добри постижения колективът постигна и в борбата за високо качество. През първото полугодие е произведена първокачествена продукция 99.24 на сто, което качество — 0.52 на сто и само 0.22 на сто брак.

Тези успехи, вместе да мобилизира производствения колектив към задължаването им и по-нататъшното им укрепване доведоха до самоуспокояване. Трудовата дисциплина бе значително намалена. Много работници, обслужващи по 4 стана, работят с по една сувалка, въпреки честите им искания от майсторите да работят с две. Все още скривачите допускат недобре скривана основа. Нагледната агитация е занемарена. В залите липсват мобилизиращи лозунги. Съревнованието не се отчита редовно и не се връщат червените и бели знамена.

Необходимо е час по-скоро производствения колектив на фабриката „Ренорд“ да се отърси от обзелото го самоуспокояване и набележи мерки за отстраняване на слабостите.

Кр. Златевски

но от другаря Цветков и във всички операции се работи по скоростния метод на фрезване със зравата на фрезите твърди пластинки (видий). От цялата поръчка са реализирани икономии от 330,000 лева, за което рационализаторът е получил възнаграждение от предприятието 17,250 лева.

Новият начин за производство на аксиално разглобяеми лагерни черупки може да се приложи във всички машиностроителни предприятия, където се изработват не-големи количества подобни лагерни черупки.

Марко Баранков

инженер на ОСПС

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ По пътя към комунизма

Съв завършването на гигантските хидроелектростанции на Волга и Днепър, Дон и Амур, годишния добив на електроенергия в Съветската страна ще нарастне с по-вече от 22 милиарда киловатчаса.

Само един киловатчас електроенергия е необходим за да се изпълни която и да било от изобретените по-долу операции: да се произведат и опаковат 42 кг. захар, да се вземат 88 кг. хлябни изделия, да се изготвят два чифта обувки или 10 метра памучни тъкани, да се добият около 70 кг. въглища, до се отлеят 7 кг. чугун и стомана, да се добият 36 кг. неорит. Един киловат за-

мения в течение на един час труда на 14 работници от средна квалификация. Ако всеки час се изразходва мощност от един киловат, то за 1800 часа може да се изработи лека кола, а за 5000 часа — мощен трактор.

Като съпоставим приведените цифри с годишния добив на електроенергията от новите електростанции, може да си представим оня огромен скок в областта на техническия прогрес, който ще направи Съв. съюз в резултат на осъществяването на великите строени на комунизма.

(Из сп. „Наука и живот“, кн. 6.)

НА НАШИТЕ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИ СТРОЕЖИ

Язовир „Росица“

Язовир „Росица“ е един от най-големите от строящите се в нашата страна водни строителни. Той се строи в средното течение на река Росица в района на гр. Павликени. Язовирът ще събира водите на реките Росица и Видица, които се събират над гр. Севлиево — 25 км. над язовирната стена с общо водосборен басейн от 1500 кв. км. кометра.

Средният годишен отток на двете реки е около 370 милиона кубически метра, като язовирната стена ще задържа в язовирното езеро дълго 18 км. и площ 11 кв. километра 220 милиона кубически метра вода. Събираната вода ще се използва за напояване и добиване на електрическа енергия. В района на гр. Павликени ще се появят кръгло 35,000 хектара земя. Под язовирната стена ще бъде построена електрическа централа с турбина от 11,000 конски сили, което се равнява на 8100 киловатчаса, с възможност за увеличение от още 11000 конски сили. Проектира се и бъдещо разширение по каналната мрежа на слободобаването със още 5000 до 8000 и. с., което се равнява на около 3700 до 6000 киловатчаса.

Проектираната за строежа са започнати през 1941 година. Изготвен е бил проект за бетонна гравитачна стена и фашистките управници са отделили строежа на германска фирма в съдружие с българска таканва. До 9 септември 1944 година била много малко направено. Доставена е била само една трета от досегашната механизация и започнат изкопа на язовирната стена.

След 9 септември 1944 година българските инженери подхвърлят на преценка целия проект и извършватите проучвания. Бяха констатирани редица слабости на проектираната и проекта. Поради малкия опит, който имаша нашите инженери, искана бе помощта на съветската наука и техника. Тук пригласиха на Трайчо Костов на всяка

понаботката идването на съветските инженери и специалисти. Те бяха познати още в началото на 1946 година, а дойдох на строежа в началото на 1948 година.

На строежа пристигнаха съветските инженери С. Н. Мойсеев, инж. Костин, инж. Суханов и инж. геолог Агалин. Под тяхното ръководство и инженерите от строителството те изработиха нов проект, по който се провежда в настоящия момент строежа.

Язовирната стена представлява огромна зид от суха каменна зидария с трапецовидна форма, издиган от каменни блокове до 3 тона единия. Ширината в основата на стената е 90 метра, на короната 5 метра, височината 54 метра, дължината 320 метра. Общата кубатура на стената е 100,000 кубически метра бетон и 360,000 кубически метра суха каменна зидария.

Причините за промяната на обекта бяха: не съвсем здрави и компетентни основи, на места изветрели, освен това строежът се намира в Търновската земетръсна област със забележано земетресение до сега 8 бала.

При тези условия съществуваша опасения за слягане на основите и пропукване на бетона предвиден по първия проект за бетоно-гравитачна стена.

Сега се прави наменозидана стена, която представлява еластична конструкция, налагаща се докато в съдружие с българска таканва. До 9 септември 1944 година била много малко направено. Доставена е била само една трета от досегашната механизация и започнат изкопа на язовирната стена.

След 9 септември 1944 година българските инженери подхвърлят на преценка целия проект и извършватите проучвания. Бяха констатирани редица слабости на проектираната и проекта. Поради малкия опит, който имаша нашите инженери, искана бе помощта на съветската наука и техника. Тук пригласиха на Трайчо Костов на всяка

С построяването на язовира ще

се урегулират водите на реките. Ще се предпазят плодородните полета в района на гр. Павликени от наводнения, които почти ежегодно стават.

С напояването и получената електроенергия ще се преобрати целият край. Като се предпазят плодородните полета от честите суши, ще се повиши благосъстоянието на населението, ще се измени поминът, като се засили обработването на интензивните култури като ориз, зеленчуци, захарно цвекло, лозя и гр.

Програмата за завършването на целия комплекс предвижда на 1 ноември 1952 година да започне завиряването на язовирното езеро и на 1 май 1953 година да се пусне в експлоатация подязовирната централа.

При строежа строителите срещат много трудности. Липсва опит за такъв род строителство както у работниците, така и у инженерите и техниците. Целият строителен колектив е безкрайно благодарен на Великата съветска страна за помощта, която бе оказана при разработката на проекта от съветските инженери Мойсеев, Костин, Суханов и Агалин, а така също и за постоянната помощ оказана в процеса на организацията на работата от съветския инженер Лопитски, който пребивава в страната през 1949 и 1951 година и постоянно посещава строежа, на място и навреме даваше своите указания.

Въпреки многото трудности срещнати в изграждането на Рострой целият строителен колектив е твърдо убеден, че поставеният срок за завършването на строежа е изпълним и под ръководството на Партията води упорита борба за осъществяването му, така както е обещал пред другаря Вълко Червенков.

Инж. Атанас Атанасов
Главен директор на Рострой

Слава на първенците

ДРЯНОВО — *(от нашия работник)* — На 18 август по ебед всички работници и служещи от ж. п. завод се събраха в шприцотделение, където се състоя тържествено събрание. Заводската музика свири бойни маршове. Помещението е украсено.

След кратка, но сбита реч на др. директор Н. Български за значението на ударничеството и рационализаторството, започна раздаване-

то на наградите. Бяха раздадени в предмети и пари над 95 награди. Първи от наградените са Пенчо Кевсева — първи ударник и рационализатор на завода. Станчо Л. Станишев — ударник, Петър Я. Вачев — ударник и рационализатор, Ганчо П. Саров — ударник и още много други. Имате на всеки награден се посрещаше и изпращаше с ръкописания. Между наградите са и др. директор на завода Никола Българ-

ски, партийният секретар на за вода др. Цаню Кънчев и председател на профорганизацията И. Райков.

Председател на групата първенци — ОСМН ГРУПА СТОЛАРИ — с ръководител Петър Л. Гачев преминаха червено знаме на завода и парична награда от 15,000 лева, а групите стружари и тапичери получиха парични награди от по 10,000 лева. Работниците е пости напустаха събранието.

М. Матева

